

EVROPSKA UNIJA

EVROPSKI PARLAMENT

SVET

Bruselj, 27. februar 2014
(OR. en)

2011/0449 (COD)

PE-CONS 28/13

GAF 23
FIN 297
CADREFIN 122
CODEC 1207

ZAKONODAJNI AKTI IN DRUGI INSTRUMENTI

Zadeva: UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o vzpostavitvi programa izmenjave, pomoči in usposabljanja za zaščito eura pred ponarejanjem (program „Pericles 2020“) in razveljavitvi sklepov Sveta 2001/923/ES, 2001/924/ES, 2006/75/ES, 2006/76/ES, 2006/849/ES in 2006/850/ES

UREDBA (EU) št. .../2014
EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne

o vzpostavitvi programa izmenjave, pomoči in usposabljanja
za zaščito eura pred ponarejanjem
(program „Pericles 2020“)
in razveljavitvi sklepov Sveta 2001/923/ES, 2001/924/ES,
2006/75/ES, 2006/76/ES, 2006/849/ES in 2006/850/ES

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 133 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke¹,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom²,

¹ UL C 137, 12.5.2012, str. 7.

² Stališče Evropskega parlamenta z dne 11. decembra 2013 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Unija in države članice so si zastavile cilj, da bodo določile ukrepe, potrebne za uporabo eura kot enotne valute. Ti ukrepi vključujejo zaščito eura pred ponarejanjem in s tem povezanimi goljufijami ter tako krepijo učinkovitost gospodarstva Unije in zagotavljajo vzdržnost javnih financ.
- (2) Uredba Sveta (ES) št. 1338/2001¹ določa izmenjavo informacij, sodelovanje in vzajemno pomoč in s tem vzpostavlja usklajen okvir za zaščito eura. Učinke navedene uredbe je Uredba Sveta (ES) št. 1339/2001² razširila na tiste države članice, ki niso sprejele eura kot enotne valute, da se zagotovi enaka stopnja zaščite eura po vsej Uniji.

¹ Uredba Sveta (ES) št. 1338/2001 z dne 28. junija 2001 o določitvi ukrepov, potrebnih za zaščito evra pred ponarejanjem (UL L 181, 4.7.2001, str. 6).

² Uredba Sveta (ES) št. 1339/2001 z dne 28. junija 2001 o razširitvi učinkov Uredbe (ES) št. 1338/2001 o določitvi potrebnih ukrepov za zaščito evra pred ponarejanjem na tiste države članice, ki evra niso sprejele za svojo enotno valuto (UL L 181, 4.7.2001, str. 11).

- (3) Ukrepi, katerih cilj je spodbujati izmenjavo informacij in osebja, tehnično in znanstveno pomoč ter specializirano usposabljanje, pomembno prispevajo k zaščiti enotne valute Unije pred ponarejanjem in povezanimi goljufijami ter tako omogočajo doseganje visoke in enake stopnje zaščite po vsej Uniji in hkrati dokazujejo sposobnost Unije za boj proti hudemu organiziranemu kriminalu.
- (4) Program za zaščito eura pred ponarejanjem (program Pericles) prispeva k ozaveščanju državljanov Unije in izboljšuje zaščito eura, zlasti prek stalnega širjenja informacij o rezultatih ukrepov, ki jih ta program podpira.

- (5) Pretekla podpora takim ukrepom, ki je bila izražena s sklepoma Sveta 2001/923/ES¹ in 2001/924/ES², ki sta bila naknadno spremenjena ter razširjena s sklepi Sveta 2006/75/ES³, 2006/76/ES⁴, 2006/849/ES⁵ in 2006/850/ES⁶, je omogočila izboljšanje ukrepov Unije in držav članic na področju zaščite eura pred ponarejanjem. Cilji programa Pericles za obdobji 2002–2006 in 2007–2013 so bili uspešno doseženi.

¹ Sklep Sveta 2001/923/ES z dne 17. decembra 2001 o vzpostavitvi programa izmenjave, pomoči in usposabljanja za zaščito evra proti ponarejanju (program "Pericles") (UL L 339, 21.12.2001, str. 50).

² Sklep Sveta 2001/924/ES z dne 17. decembra 2001 o razširitvi učinka Sklepa o programu izmenjave, pomoči in usposabljanja za zaščito eura proti ponarejanju (program "Pericles") na države članice, ki niso sprejele eura kot enotne valute (UL L 339, 21.12.2001, str. 55).

³ Sklep Sveta 2006/75/ES z dne 30. januarja 2006 o spremembah in podaljšanju Sklepa 2001/923/ES o vzpostavitvi programa izmenjave, pomoči in usposabljanja za zaščito eura proti ponarejanju (program "Pericles") (UL L 36, 8.2.2006, str. 40).

⁴ Sklep Sveta 2006/76/EC z dne 30. januarja 2006 o razširitvi na ne-sodelujoče države članice uporabe Sklepa 2006/75/ES o spremembah in podaljšanju Sklepa 2001/923/ES o vzpostavitvi programa izmenjave, pomoči in usposabljanja za zaščito eura proti ponarejanju (program "Pericles") (UL L 36, 8.2.2006, str. 42).

⁵ Sklep Sveta 2006/849/ES z dne 20. novembra 2006 o spremembah in podaljšanju Sklepa 2001/923/ES o vzpostavitvi programa izmenjave, pomoči in usposabljanja za zaščito eura proti ponarejanju (program "Pericles") (UL L 330, 28.11.2006, str. 28).

⁶ Sklep Sveta 2006/850/ES z dne 20. novembra 2006 o razširitvi uporabe Sklepa 2006/849/ES o spremembah in podaljšanju Sklepa 2001/923/ES o vzpostavitvi programa izmenjave, pomoči in usposabljanja za zaščito eura proti ponarejanju (program "Pericles") na nesodelujoče države članice (UL L 330, 28.11.2006, str. 30).

- (6) Komisija je v oceni učinka iz leta 2011, v kateri je presojala, ali bi bilo treba program Pericles nadaljevati ali ne, prišla do zaključka, da bi bilo treba program Pericles podaljšati ter izboljšati cilje in metodologijo.
- (7) Ocena učinka je vsebovala priporočilo, da bi bilo treba nadaljevati in dodatno razvijati ukrepe na ravni Unije in držav članic na področju zaščite eura pred ponarejanjem, pri čemer je treba upoštevati tudi nove izzive v času proračunskega varčevanja. V skladu z novim programom Pericles 2020 lahko predlogi, ki jih predložijo sodelujoče države članice, vključujejo udeležence iz tretjih držav, če je njihovo sodelovanje pomembno za zaščito eura.
- (8) Zagotoviti bi bilo treba, da je program Pericles 2020 skladen z drugimi ustreznimi programi in ukrepi ter da jih dopolnjuje. Zato bi Komisija morala opraviti vsa potrebna posvetovanja v zvezi z oceno potreb za zaščito eura z glavnimi udeleženimi stranmi (zlasti s pristojnimi nacionalnimi organi, ki so jih imenovalе države članice, z Evropsko centralno banko in Europolom) v odboru, določenem v Uredbi (ES) št. 1338/2001, zlasti glede izmenjave, pomoči in usposabljanja za izvedbo programa Pericles 2020.

- (9) Program Pericles 2020 bi bilo treba izvajati popolnoma skladno z določbami Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta¹. V skladu z navedeno uredbo financiranje nakupa opreme ne more biti edini namen nepovratnih sredstev. Namen nepovratnih sredstev je financiranje ukrepa, namenjenega pomoči za doseg cilja politike Unije.
- (10) Pomembnost eura kot svetovne valute zahteva ustrezno raven zaščite na mednarodni ravni, ki jo je mogoče doseči tako, da se dajo na voljo sredstva za nakup opreme, ki jo lahko organi tretjih držav uporabijo za preiskovanje ponarejanja eura.
- (11) Ocena programa Pericles, opravljena z zainteresiranimi stranmi, kaže na dodano vrednost tega programa v smislu visoke stopnje sodelovanja med državami članicami in s tretjimi državami ter dopolnjevanje z ukrepi, ki se izvajajo na nacionalni ravni, rezultat tega pa je povečana učinkovitost. Nadaljevanje programa Pericles na ravni Unije naj bi pomembno prispevalo k ohranjanju in nadaljnjemu izboljšanju visoke stopnje zaščite eura v povezavi z okrepitevijo čezmejnega sodelovanja, izmenjave in pomoči. Hkrati bodo ustvarjeni skupni prihranki na podlagi skupno organiziranih ukrepov in javnih naročil za razliko od morebitnih posameznih nacionalnih pobud.

¹ Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).

- (12) Komisija bi morala Evropskemu parlamentu in Svetu predložiti neodvisno vmesno ocenjevalno poročilo o izvajanju programa Pericles 2020, ter končno ocenjevalno poročilo o doseganju njegovih ciljev.
- (13) Ta uredba je skladna z načeloma dodane vrednosti in sorazmernosti. Program Pericles 2020 bi moral omogočati lažje sodelovanje med državami članicami ter med Komisijo in državami članicami z namenom zaščite eura pred ponarejanjem brez negativnega vpliva na pristojnosti držav članic, pri čemer se sredstva uporabljajo učinkoviteje, kot bi se lahko uporabljala na nacionalni ravni. Ukrepanje na ravni Unije je potrebno in upravičeno, ker državam članicam očitno pomaga pri skupni zaščiti eura in spodbuja uporabo skupnih struktur Unije za povečanje obsega sodelovanja in izmenjave informacij med pristojnimi organi.
- (14) Program Pericles 2020 naj bi se izvajal sedem let, s čimer bo njegovo trajanje usklajeno s trajanjem večletnega finančnega okvira iz Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013¹.

¹ Uredba Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 z dne 2. decembra 2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014-2020 (UL L 347, 20.12.2013, str. 884).

- (15) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje programa Pericles 2020 bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Komisija bi morala sprejeti letne delovne programe, v katerih so določene prednostne naloge, razčlenitev proračuna in ocenjevalna merila za nepovratna sredstva za ukrepe. Komisija bi se morala z državami članicami dogovoriti o uporabi te uredbe, in sicer v okviru odbora iz Uredbe (ES) št. 1338/2001. V letni delovni program bi morali biti vključeni izjemni in utemeljeni primeri, ko je povečanje sofinanciranja potrebno, da se državam članicam omogoči večja gospodarska prožnost, ki jim bo omogočila zadovoljivo uresničevanje in dokončanje projektov za varstvo in zaščito eura.
- (16) Ta uredba določa finančna sredstva za celotno obdobje trajanja programa Pericles 2020, ki pomenijo prednostni referenčni znesek za Evropski parlament in Svet v letnem proračunskem postopku v smislu točke 17 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju¹.

¹ UL C 373, 20.12.2013, str. 1.

- (17) Da bi se omogočila določena prožnost pri dodeljevanju sredstev, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije v zvezi s spremembo okvirne dodelitve teh sredstev. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu sočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (18) Finančne interese Unije bi bilo treba v celotnem ciklu odhodkov zaščititi s sorazmernimi ukrepi, ki vključujejo preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje nepravilnosti, povračilo izgubljenih, neupravičeno plačanih ali nepravilno porabljenih sredstev ter po potrebi upravnih in denarnih kazni.
- (19) Sklepe 2001/923/ES, 2001/924/ES, 2006/75/ES, 2006/76/ES, 2006/849/ES in 2006/850/ES bi bilo treba razveljaviti. Sprejeti bi bilo treba prehodne določbe za izpolnitev finančnih obveznosti, povezanih z ukrepi iz navedenih sklepov.
- (20) Primerno je zagotoviti nemoten in neprekinjen prehod iz programa Pericles na program Pericles 2020, prav tako pa bi bilo primerno trajanje programa Pericles 20202 uskladiti z Uredbo (EU, Euratom) št. 1311/2013. Program Pericles 2020 bi se zato moral začeti izvajati 1. januarja 2014.

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

Splošne določbe

Člen 1

Predmet urejanja

Vzpostavi se večletni akcijski program za spodbujanje ukrepov za zaščito in zavarovanje eura pred ponarejanjem in povezanimi goljufijami „Pericles 2020“ (v nadaljnjem besedilu: program) za obdobje od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2020.

Člen 2

Dodana vrednost

Program dejavno spodbuja in vključuje okrepljeno nadnacionalno sodelovanje za zaščito eura v Uniji in zunaj nje ter s trgovinskimi partnerji Unije, s poudarkom na državah članicah ali tretjih državah, kjer je v skladu z ustreznimi poročili pristojnih organov stopnja ponarejanja eura najvišja. Tako sodelovanje prispeva k večji učinkovitosti zaščite eura s pomočjo izmenjave najboljših praks, skupnih standardov in skupnega specializiranega usposabljanja.

Člen 3

Splošni cilj

Splošni cilj programa je preprečevanje ponarejanja in povezanih goljufij in boj proti njim ter s tem povečanje konkurenčnosti gospodarstva Unije in zagotavljanje vzdržnosti javnih financ.

Člen 4

Posebni cilj

Posebni cilj programa je zaščititi eurobankovce in eurokovance pred ponarejanjem in povezanimi goljufijami s podporo in dopolnjevanjem ukrepov, ki jih sprejmejo države članice, ter zagotavljanjem pomoči pristojnim nacionalnim organom in organom Unije pri njihovih prizadevanjih, da razvijejo tesno in redno sodelovanje ter izmenjavo najboljših praks med seboj ter s Komisijo, tudi z vključitvijo tretjih držav in mednarodnih organizacij, če je primerno.

Ta cilj se med drugim meri z učinkovitostjo ukrepanja finančnih in tehničnih organov ter organov pregona in pravosodnih organov, ki se meri na podlagi števila odkritih primerov ponarejanja, uničenih nezakonitih tiskarn, prijetih posameznikov in izrečenih kazni.

Člen 5

Organi, upravičeni do financiranja

Organi, ki so upravičeni do financiranja v okviru programa, so pristojni nacionalni organi, kakor so opredeljeni v točki (b) člena 2 Uredbe (ES) št. 1338/2001.

Člen 6

Sodelovanje v programu

1. Sodelujoče države so države članice, ki so sprejele euro kot enotno valuto.
2. Predlogi, ki jih predložijo države članice iz odstavka 1, lahko vključujejo udeležence iz tretjih držav, če je to pomembno za izpolnitev splošnih in posebnih ciljev iz členov 3 oziroma 4.

Člen 7

Ciljne skupine in skupni ukrepi

1. Program je usmerjen k sodelovanju naslednjih skupin:
 - (a) osebje agencij, ki se ukvarjajo z odkrivanjem ponarejanja in bojem proti ponarejanju, zlasti policijske enote in finančne uprave, ob upoštevanju njihovih konkretnih funkcij na nacionalni ravni;

- (b) osebje obveščevalnih služb;
- (c) predstavniki nacionalnih centralnih bank, zakladnic, poslovnih bank in drugih finančnih posrednikov, zlasti glede obveznosti finančnih institucij;
- (d) pravosodni uradniki, odvetniki in člani pravosodja, specializirani za to področje;
- (e) vse druge skupine specialistov za to področje, kot so gospodarske zbornice ali podobne strukture, ki lahko omogočijo dostop do majhnih in srednje velikih podjetij, trgovcev na drobno ter podjetij za prevoz gotovine.

2. Komisija lahko ukrepe v okviru programa organizira skupaj z drugimi partnerji, ki imajo ustrezno strokovno znanje, kot so:

- (a) nacionalne centralne banke in Evropska centralna banka (ECB);
- (b) nacionalni centri za analize in nacionalni centri za analizo kovancev;
- (c) Evropski tehnični in znanstveni center (ETZC) in zakladnice;
- (d) Europol, Eurojust in Interpol;

- (e) centralni državni uradi za boj proti ponarejanju, kot so opredeljeni v členu 12 Mednarodne konvencije o preprečevanju ponarejanja denarja, podpisane v Ženevi 20. aprila 1929¹, in druge agencije, ki so specializirane za preprečevanje, odkrivanje in kazenski pregon v zvezi s ponarejanjem;
- (f) organi, specializirani za tehnologije ponatisa in overjanja, ter tiskarji in graverji;
- (g) organi, z izjemo navedenih v točkah (a) do (f), ki nudijo posebno strokovno znanje, vključno s takimi organi iz tretjih držav in zlasti iz držav pristopnic in kandidatk, če je primerno; ter
- (h) zasebni subjekti z razvitim in dokazanim tehnološkim znanjem in skupine, ki so specializirane za odkrivanje ponarejenih bankovcev in kovancev.

Člen 8

Upravičeni ukrepi

1. Program upošteva nadsacionalne in interdisciplinarne vidike boja proti ponarejanju ter spodbuja najboljše prakse, prilagojene nacionalnim značilnostim vsake države članice.

¹ Zbirka pogodb Društva narodov št. 2623 (1931), str. 372.

2. Pod pogoji, določenimi v letnem delovnem programu iz člena 11, program zagotavlja finančno podporo za naslednje ukrepe:
- (a) izmenjavo in širjenje informacij, zlasti z organiziranjem delavnic, srečanj in seminarjev, vključno z usposabljanjem, ciljnim zaposlovanjem in izmenjavo osebja pristojnih nacionalnih organov ter drugimi podobnimi ukrepi. Izmenjava informacij je med drugim usmerjena v:
- metodologije za spremljanje in analiziranje gospodarskega in finančnega učinka ponarejanja,
 - delovanje podatkovnih zbirk in sistemov zgodnjega opozarjanja,
 - uporabo računalniško podprtih orodij odkrivanja,
 - poizvedovalne in preiskovalne metode,
 - znanstveno pomoč, zlasti znanstvene podatkovne zbirke in spremljanja/opazovanja tehnološkega razvoja,
 - zaščito eura zunaj Unije,
 - raziskovalne ukrepe,
 - zagotavljanje posebnih operativnih strokovnih znanj;

- (b) tehnično, znanstveno in operativno pomoč, ki se izkaže za potrebno v okviru programa in ki vključuje zlasti:
- vse ustrezne ukrepe, ki določajo učne vire na ravni Unije, kot je priročnik o zakonodaji Unije, informativni bilteni, praktični priročniki, glosarji in leksikoni, baze podatkov, zlasti na področju znanstvene pomoči ali spremljanja tehnologije ali računalniških podpornih aplikacij, kot je programska oprema;
 - ustrezne študije na interdisciplinarni in nadnacionalni ravni,
 - razvoj instrumentov in metod tehnične podpore za lažje izvajanje ukrepov odkrivanja na ravni Unije,
 - finančno podporo za sodelovanje v dejavnostih, ki vključujejo vsaj dve državi, kadar taka podpora ni na voljo na podlagi drugih programov evropskih institucij in organov;
- (c) nepovratna sredstva za financiranje nakupa opreme, ki jo bodo uporabljali specializirani organi za boj proti ponarejanju pri zaščiti eura pred ponarejanjem, skladno s členom 10(3).

POGLAVJE II

Finančni okvir

Člen 9

Finančna sredstva

1. Finančna sredstva za izvajanje programa za obdobje od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2020 znašajo 7 344 000 EUR (po tekočih cenah).
2. V okviru finančnih sredstev programa se zneski dodelijo upravičenim ukrepom iz člena 8(2) v skladu z okvirno dodelitvijo sredstev iz Priloge.

Komisija od te okvirne dodelitve sredstev ne odstopi za več kakor 10 %. Če bi bilo treba to mejo prekoračiti, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 14 v zvezi s spremembo okvirne dodelitve sredstev iz Priloge.

3. Evropski parlament in Svet odobrita letne odobritve v okviru omejitev iz večletnega finančnega okvira.

Člen 10

Vrste finančne podpore in sofinanciranje

1. Komisija izvaja program v skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 966/2012.
2. Finančna podpora v okviru programa za upravičene ukrepe iz člena 8(2) ima obliko:
 - (a) nepovratnih sredstev ali
 - (b) javnih naročil.
3. Nakup opreme ne sme biti edina sestavina sporazuma o nepovratnih sredstvih.
4. Stopnja sofinanciranja za nepovratna sredstva, dodeljena v okviru programa, ne presega 75 % upravičenih stroškov. V izjemnih in ustrezno utemeljenih primerih, opredeljenih v letnem delovnem programu iz člena 11, stopnja sofinanciranja ne presega 90 % upravičenih stroškov.
5. Kadar upravičene ukrepe iz člena 8(2) organizirajo skupaj Komisija in ECB, Eurojust, Europol ali Interpol, se nastali stroški razdelijo med njimi. V vsakem primeru pa vsak izmed navedenih subjektov sam nosi potne in nastanitvene stroške svojih gostujočih predavateljev.

Člen 11

Letni delovni programi

Komisija za izvajanje programa sprejme letne delovne programe.

V vsakem letnem delovnem programu se uresničevanje splošnih in posamičnih ciljev, določenih v členih 3 oziroma 4, predvidi tako, da se določijo:

- (a) ukrepi, ki jih je treba izvesti v skladu s takimi splošnimi in posamičnimi cilji, vključno z okvirno dodelitvijo sredstev in načinom izvrševanja;
- (b) za nepovratna sredstva: bistvena izbirna merila in najvišja stopnja sofinanciranja.

Sredstva, ki so v okviru programa dodeljena za dejavnosti sporočanja, zajemajo tudi sporočanje znotraj institucij v zvezi s političnimi prednostnimi nalogami Unije, če so povezane s splošnim ciljem iz člena 3.

Člen 12

Zaščita finančnih interesov Unije

1. Komisija sprejme ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovi, da so pri izvajanju ukrepov, ki se financirajo na podlagi te uredbe, finančni interesi Unije zaščiteni s preventivnimi ukrepi proti goljufijam, korupciji in drugim nezakonitim dejanjem z učinkovitimi pregledi in, kadar se ugotovijo nepravilnosti, izterjavo neupravičeno plačanih zneskov ter po potrebi z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi upravnimi in denarnimi kaznimi.

2. Komisija ali njeni predstavniki in Računsko sodišče so pooblaščen za izvajanje revizij na podlagi dokumentov in na kraju samem pri vseh upravičencih do nepovratnih sredstev, izvajalcih in podizvajalcih, ki so prejeli sredstva Unije v okviru programa.
3. Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) lahko na kraju samem opravi preiskave, vključno s pregledi na kraju samem in inšpekcijami, v skladu z določbami in postopki iz Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta¹ in Uredbe Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96², da bi ugotovil, ali je prišlo do goljufije, korupcije ali katerega koli drugega nezakonitega dejanja v povezavi s sporazumom ali sklepom o dodelitvi nepovratnih sredstev ali pogodbo, financirano v okviru programa, ki bi vplivalo na finančne interese Unije.
4. Brez poseganja v odstavke 1, 2 in 3 sporazumi o sodelovanju s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami, pogodbe ter sporazumi in sklepi o dodelitvi nepovratnih sredstev, ki so posledica izvajanja te uredbe, vsebujejo določbe, ki Komisijo, Računsko sodišče in OLAF izrecno pooblaščajo za izvajanje takšnih revizij in preiskav v skladu z njihovimi pristojnostmi.

¹ Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).

² Uredba Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 15.11.1996, str. 2).

POGLAVJE III

Spremljanje, ocenjevanje in prenesene pristojnosti

Člen 13

Spremljanje in ocenjevanje

1. Program izvaja Komisija v sodelovanju z državami članicami na podlagi rednih posvetovanj v različnih fazah izvajanja programa, ki potekajo v odboru iz Uredbe (ES) št. 1338/2001, ob upoštevanju ustreznih ukrepov, ki jih izvajajo drugi pristojni subjekti, zlasti ECB in Europol.
2. Komisija si prizadeva zagotoviti skladnost in dopolnjevanje programa z drugimi ustreznimi programi in dejavnostmi na ravni Unije.
3. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu letno zagotavlja informacije o rezultatih programa. Zajete so tudi informacije o skladnosti in dopolnjevanju z drugimi ustreznimi programi in ukrepi na ravni Unije. Komisija stalno razširja rezultate ukrepov, ki se podpirajo v okviru programa. Vse sodelujoče države in drugi prejemniki Komisiji zagotavljajo vse podatke in informacije, ki so potrebni, da se omogoči spremljanje in ocenjevanje programa.

4. Ocenjevanje programa opravi Komisija. Komisija do 31. decembra 2017 predstavi neodvisno vmesno ocenjevalno poročilo v zvezi z doseganjem ciljev vseh ukrepov (na ravni rezultatov in učinkov), uspešno in strokovno učinkovito porabo sredstev in njeno dodano vrednostjo za Unijo. Ocenjevalno poročilo se pripravi za posredovanje informacij, potrebnih za odločanje o podaljšanju, spremembi ali ukinitvi ukrepov. Ocenjevanje poleg tega obravnava možnosti za poenostavitve, notranjo in zunanjo skladnost, nadaljnji pomen vseh ciljev ter prispevek ukrepov k prednostnim nalogam Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast. Upošteva tudi rezultate ocenjevanja dolgoročnega učinka predhodnih ukrepov.
5. Dolgoročnejši učinki programa in njihova trajnost se prav tako ocenijo, da bi se tako posredovale informacije, potrebne za odločitev o morebitnem podaljšanju, spremembi ali ukinitvi vsakega naslednjega programa.
6. Poleg tega Komisija do 31. decembra 2021 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži tudi končno ocenjevalno poročilo o doseganju ciljev programa.

Člen 14

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov se prenese na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 9 se prenese na Komisijo za obdobje od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2020.
3. Pooblastilo iz člena 9 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 9, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

POGLAVJE IV

Končne določbe

Člen 15

Razveljavitev

Sklepi 2001/923/ES, 2001/924/ES, 2006/75/ES, 2006/76/ES, 2006/849/ES in 2006/850/ES se razveljavijo.

Vendar finančne obveznosti, povezane z ukrepi iz navedenih sklepov, do izpolnitve teh obveznosti še naprej urejajo navedeni sklepi.

Člen 16
Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2014.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

V ...,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

PRILOGA

Okvirna dodelitev sredstev za upravičene ukrepe iz člena 8(2)

V okviru finančnih sredstev programa, določenih v členu 9, se najmanj 90 % proračuna dodeli naslednjim upravičenim ukrepom iz člena 8(2):

- izmenjava in širjenje informacij;
 - tehnična, znanstvena in operativna pomoč;
 - nepovratna sredstva za financiranje nakupa opreme, ki naj bi jo uporabljali specializirani organi za boj proti ponarejanju.
-